

Mál nr. 161/2020**M og
V vegna greiðslukortatryggingar****Ágreiningur um bótaskyldu úr forfallalið ferðatryggingar.****Gögn.**

Málskot, móttakið 05.05.2020 ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 19.05.2020 ásamt fylgiskjali.

Viðbótarathugasemdir M, dags. 20.05.2020.

Málsatvik.

Samkvæmt upplýsingum í málskoti keypti M flugmiða fyrir sig, eiginmann sinn og börn þeirra, fram og til baka frá Reykjavík til Kanada og þaðan til Bandaríkjanna. Fyrirhugað flug var með erlendu flugfélagi, A, og áætlaður brottfarardagur hinn 9. júní 2020 en heimferð áætluð hinn 1. júlí 2020. Vegna Covid-19 faraldurins var umræddu flugi aflýst og vísaði A við aflýsingu til opinberra hafta kanadískra stjórnvalda. A neiti hins vegar að endurgreiða flugmiðana, og hafni því að líta til reglugerðar EB nr. 261/2004 um sameiginlegar reglur um skaðabætur og aðstoð til handa farþegum sem er neitað um far og þegar flugi er aflýst eða mikil seinkun verður hvað það varði jafnvel þó umrædd ferð hafi átt að hefjast innan EES-svæðisins. M hafi leitað til Samgöngustofu vegna þess. Á hinn bóginn bjóði A inneign hjá flugfélaginu sem gildi í 24 mánuði. M sjái sér ekki fært að nýta slíka inneign, auk þess sem ekki sé fyrirséð hvenær A hefji aftur flug til og frá Íslandi. Telur M umrædda inneign því ekki koma í stað endurgreiðslu. Hún krefst því bóta úr vátryggingu sinni hjá V þar eð forfallatrygging hennar taki til ferðakostnaðar sem ekki fáið endurgreiddur sé komið í veg fyrir ferð vegna opinberra hafta er leiði af farsótt.

Í bréfi V til nefndarinnar er vísað til þess að í skilmálum umræddrar vátryggingar komi fram að félagið bæti ferðakostnað sem er greiddur fyrirfram eða samið um fyrirframgreiðslu á og ekki fæst endurgreiddur. Af því megi ráða að félagið bæti ekki kostnað sem fáið endurgreiddur, og skipti þá ekki máli hvort endurgreiðslan sé í formi inneignar. Jafnframt sé í skilmálum vátryggingarinnar kveðið á um að félagið bæti ekki tjón sem stafi beint eða óbeint af útgjöldum sem ferðaskrifstofu, gistihúsi eða flugfélagi beri að greiða. Enn fremur bæti félagið ekki tjón sem stafi af fjárhagsörðugleikum aðila sem annist farþegaflutninga, en telja megi að tregðu flugfélaga til að endurgreiða flug, þrátt fyrir lagaáskilnað þar um, megi rekja til fjárhagsörðugleika vegna Covid-19. M hafi þegar fengið tjón sitt bætt í formi inneignar, en kanadíska samgöngueftirlitið hafi gefið út yfirlýsingu um að inneignarnótur kunni, í ljósi aðstæðna, að vera fullnægjandi endurgreiðsla. Enn fremur gæti M, telji hún sig ekki hafa fengið fullnægjandi bætur frá A, leitað til útgefanda kreditkortsins og sótt endurgreiðslu á grundvelli kortaskilmála. M hafi því ekki tæmt þau úrræði sem standi til boða við að leita eftir endurgreiðslu. Óháð því, sé það svo skýrt samkvæmt framansögðu að bótaskylda V sé ekki fyrir hendi, enda bæti vátryggingin ekki kostnað sem flugfélögum beri að greiða eða kostnað sem þegar hafi fengist endurgreiddur.

Í viðbótarathugasemdum sínum áréttar M að engin endurgreiðsla hafi átt sér stað, umrædd inneignarnóta hafi ekki verið gefin út og að engir samningar þar að lútandi hafi verið gerðir. Þá sé ljóst að A hafni því að endurgreiða umræddan kostnað á kreditkort M. Opinber höft hafi komið í veg fyrir ferðalag M og fjölskyldu hennar og þar sem sé tjón sem af því hlýst bótaskyldt samkvæmt skilmálum vátryggingarinnar. Þá telji A sér ekki skyld að endurgreiða umræddan kostnað og því geti V ekki skýlt sér bak við það að um sé að ræða kostnað sem flugfélaginu beri að greiða. Hvað varði mögulega fjárhagsörðugleika A sé þar aðeins um getgátur af hálfu V að ræða. Ítrekar M því kröfu sína um bætur úr umræddri vátryggingu.

Álit.

Í viðkomandi vátryggingarskilmálum er fjallað um forföll, þ.e. bætur vegna ferðakostnaðar, allt að 350.000 kr., sem greiddur er fyrirfram eða samið um fyrirframgreiðslu á vegna ferðar sem hinn vátryggði kemst ekki í og ekki fæst endurgreiddur ef nánar tilgreindar ástæður eiga við, en ágreiningslaust er að flugi M og fjölskyldu hennar var aflýst af atvikum sem lýst er í ákvæði 7.1.3, þ.e. komið var í veg fyrir ferð vegna opinberra hafta er leiði af farsótt. Af orðalagi skilmálaákvæðis 7.1 um bótasvið má telja ljóst að skilyrði slíkrar bótagreiðslu er að umræddur ferðakostnaður fái ekki endurgreiddur. Ágreiningslaust er að A hefur boðið farþegum, þ.á.m. M og fjölskyldu hennar, inneignarnótu í stað þeirra flugferða sem var aflýst. Ekki liggur annað fyrir en að upphæð inneignarnótunnar sé jöfn þeirri sem M greiddi fyrir umrædd flug. Verður því að telja að ferðakostnaður M og fjölskyldu hennar hafi, í skilningi ofangreinds ákvæðis, verið endurgreiddur, en ekki verður séð að ákvæðið beri það með sér að endurgreiðslan þurfi að vera í sama greiðslueyri og upphafleg kaup fóru fram í. Þannig verður að líta svo á endurgreiðsla vegna ferðakostnaðar fáið, sbr. orðalag áðurnefndrar skilmálagreinar, og skiptir þá ekki máli við mat á því að M hafi ekki tekið við umræddri inneignarnótu eða sérstakir samningar verið gerðir þar að lútandi. Það að M telji sér ekki fært að nýta umrædda inneign innan gildistíma hennar hefur þá ekki áhrif á þá niðurstöðu að skilyrði áðurnefnds ákvæðis, þ.e. að umræddur ferðakostnaður fáið ekki endurgreiddur, er ekki uppfyllt. Þegar af ofangreindri ástæðu verður að hafna kröfu M, og koma þá önnur ákvæði vátryggingarskilmálanna sem vísað er til ekki til sérstakrar skoðunar.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr kreditkortatryggingu sinni hjá V.

Reykjavík, 26. júní 2020.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.